

مزامیر

۱

صالحین و شریری راه

اِخْش بِحَالِ اَوْنِگَه
شَریرِی نِی هَمرا مَشَوَرْت نِکْتَه
و گِناهِکارِی نِی راهِ پِش نِیرِنه،
وَ اَوْنانی هَمرا گَه خِداریه مِزاق چِینِنه هَمَنشین نُوونِه،
اَبَلکی خِداوَندی شَرِیعَتِ دوس دارِنه
و شُو و روز وی شَرِیعَتِ دِلِه فِکَر کِئَه.
اَوی هَتی یِتِه داری تَرائِه گَه کِیلِه ای وَر دَکاشت بَوِه؛
گَه شِی مَحصولِ وی وَخْتِ مَوْقَه دِنِه
و وی وَرگ هَم بَپِیس نُوونِه.
وَ هَر کاری هاکِنِه مَوْفَق وونِه.

اَولی شَریرِی هَیَنجور نِینِه؛
بَلکی هَتی گِملی تَرانِه گَه وا وِشونِه ساجِه کِئَه و وَرِنه.
اَو پَس شَریرِی خِداپی داوَری روز دَووم نِیارِنه
وَ نا گِناهِکارِی، صالحِی جَمعی دِلِه.
اَو چُون خِداوند صالحِی راهِ پِینِه،
اَولی شَریرِی راه نابود وونِه.

۵

مِنْه شَى دِرِسِه راهی دِلِه رَهبری هاكِين

آه اِی خِداوند، می گِبِ بِشنو

و می آه و ناله ره بَوین.

اِی می پادشاه، اِی می خِدا،

می دادِ بِشنو.

چون تی وَر دِعا کِمّه.

خِداوندا، صِبِ دَم می آوازِ اِشنُی؛

صَواحی شَى دِعا ره تی حضور آرمه

و اِنْتَظار گِشِمِه.

توو خِداپی نیئی گه شِراَرَتی جا خِشال بَووئی،

بَدی نَتْنِه تی ور بَمونِه.

گِت گِب رَنیشون نَتْنِه تی وَر دَووم بیارِن؛

توو دِشْتِه بَدکارِنی جا بیزاری.

توو دِروَرَنیشونِه هَلاک کِئِی.

خِداوند از آدَمایی گه خون ریزِنِه و قَرِیب کارِنِه بیزار.

وَلِی مِنْ تی زیادی مَحَبَّتِی جا تی خِنِه اِی دِلِه اِمِه

و جِرمَتی گه تَرِه اِمِه، تی مَقَدَّس مَعْبَدی سَمَت تَعْظِیم کِمّه.

اِی عادِل خِداوند، شَى راهِ مِنْه هَم هادِه

و مِنْه هِدایت هاكِين تا می دِشَمِین نَتْنِ می سَر هاجِرا بَوون.

چون وِشونی زوونی سَر، حَقِیقَتی دَنیه،

و دِشْتِه وِشونی دِل هِینی جا پِر گه چَتی خَرابی به بار بیارِن.

وِشونی گلی یِتِه گِشادِ گوری تَرائِه،

و شَى زوونی هَمرا چاپلوسی کِنِه.

اِی خِدا، وِشونی تَقْصِیرایی جِزارِ هادِه،

ووئِه گه شِه شَى نَقْشِه هاپی هَمرا بِنِه بَخارِن؛

وِشونی زیادی نافَرمانی اِی خا طِری وِشونِه شَى حَضوری جا دیرگا دیم بَدِه،

چون بر ضِدّ توو پِرسانِه.

^{۱۱} پل اوانانیکه به توو پناه آرینه، هَمِه خِشال بَوون
 پل هَمِش خِشالی ای جا بَخُونَن.
 شی سایه ای پِن وِشونی جا حِفَاطَت هاکن
 تا اوانانیکه تی اِسیم دوس دارینه، دَر توو خِشالی هاکنِن.
^{۱۲} چون توو خِداوَندا، صالح آدَمِن بَرگَت دِنی
 و وِشونِه شی لِطفی هَمرا هتی سِپَری تَرا حِفَاطَت کِتی.

۷

د/وودی مَزمور

به توو پناه آرِمِه

^۱ ای خِداوَندا، می خِدا! به توو پناه آرِمِه؛
 مِنه دِشْتِه اوانانی جا گه می دِمال دَرِنه نِجات هاَدِه و وِشونی چَنگی جا دَر
 بیار؛
^۲ نِکِنِه هتی شیرِی تَرا می جانِ بَیَرَن
 و مِنه گل گِلِی هاکنِن و هیچکی دَنیوون مِنه اوانانی چَنگی جا دَر بیارِه.

^۳ ای خِداوَندا، می خِدا!
 اگِه گسی رِه ظَلَم هاکِرِد ووم،
^۴ اگِه گسی ای خِبی رِه بَدی ای هَمرا جِواب هاذا ووم،
 اگِه شی دِشَمَن به نَاحق غارَت هاکِرِد ووم،
^۵ پل می دِشَمَن می جانی دِمال دَوون و می جانِ بَیَرِه؛
 پل می زَندگی رِه شی لَینگی بِن لَینگ و لَو بَیَرِه
 و پل می عِزَّت به خاک بَکِشِه.

^۶ خِداوَندا، شی حَشمی دِلِه پَرِس،
 و می دِشَمَنی حَشمی پِش پَرِس.
 مِیسِه ویشار بَواش،

ای توو گه عِدَالَتِ بَرَقَرار ها کِردی.
۷ بِل دِشْتِه قومیشون تِ دُور جَمع بَوون،
و توو وِشونی سَری لُوی جا، آسِمونی دِلِه دِگِرد.

۸ خِداوَند مَرِدِن داوَری کِئِه،
خِداوَندا، طِبِقِ مِی دِرستکاری مِنه داوَری ها کِن،
طِبِقِ صِداقَتِی گِه دارِمِه.
۹ ای عا دِلِ خِدا،
ای توو گه دِلِشون و فِکْرِیشونِه اِمْتِحان کِئِی،
بِل شَرِیرِنی بَدی تُووم بَوون،
و توو صالِحِن بَرَقَرار ها کِن.

۱۰ خِدا مِی سِپَرِ،
هَمون خِدا یِی گِه اون آدَمِی دِل گِه صا دِقِ رِه نِجات دِنِه.
۱۱ خِدا عا دِلِ داوَرِ،
و خِدا یِی گِه هر روز بَدکارِنی وِسِه خَشَم گِیرِنِه.
۱۲ اگِه آدَمِی توبِه نَکِنِه،
خِدا شِی شَمشِیرِ تِج کِئِه،
و وی شِی گُمونِ گِشِنِه و آمادِه کِئِه.
۱۳ و اون آدَمِی وِسِه گِه توبِه نَکِنِه، شِی کِشَنده سِلاح آمادِه کِئِه
و شِی آتَشِینِه تِیرِیشونِه سا جِنِه.

۱۴ هارِش شَرِیرِ آدَمِی شِرا رَتِی هَمرا آپِسِن وونِه،
و فِتِنِه ای هَمرا حامِلِه وونِه
و دِرو دِنِیا آرنِه.
۱۵ یِتِه چاه گَنه و اونِه جَل گَنه،
و هَمون چاهِی دِلِه گِه شِه بَگَنِیِه، گَفِنِه.
۱۶ وی فِتِنِه، شِه وی سَرانِه،
و وی زورگویی شِه وی گلّه ای فَرَقِی سَر جِرانِه.

۱۷ خِداوَنِدِ وِی عِدالَتی خا طِری شِکر کِمّه.
خِداوَنِدِ مِیعالی اِسمِ پَرِسش کِمّه.

۱۳

د/وودی مَزمور

تا کی خِداوَنِدا

۱ تا کی، خِداوَنِدا؟ تا اَبَد مِیَنه شی یادی جا وَرنی؟
تا کی خاینی شی دِیم می جا دِگِردانی؟
۲ تا کی شی فِکری هَمرا گَلنجار بورم،
وَ دِشْتِه روز می دِلی دِله غَم دَوون؟
تا کی شی دِشْمَنی دَسِ بِن دَووم؟

۳ ای خِداوَنِد، می خِدا. مِیَنه بَوین و می دِعا یی جِوابِ هادِه.
می چش سُو اِنگِن، نِکِنه مرگِ خُوی دِله بورم؛
۴ نِکِنه می دِشْمَن بُئِه: «وی سَر هاجرا بومِه»،
و نِکِنه می دِشْمَن می شِگسْتی جا خِشال بَوون.

۵ وِلی می تَوَکَل به تی مِحَبَّتِ،
می دِل تی نِجاتی دِله خِشالی کِئِه.
۶ خِداوَنِدی وِسِه خُومّه و وِره پَرِسش کِمّه،
چون دَس و دِلبازی ای هَمرا مِیَنه خِبی ها کِرِدِه.

۱۵

د/وودی مَزمور

کی تی مِقدَّس کوهی دِله موئِه

۱ خِداوَنِدا، کی بَنِّنه تی کِیمِه ای دِله بَمونِه؟
کی بَنِّنه تی مِقدَّس کوهی دِله مَنزِل ها کِنِه؟

۲ اونیگه دِرس زندگی کِنه،
 و اونیگه هر چی گه دِرسه ره انجام دِنه،
 و اونیگه از دِل راس کِنه.
 ۳ اونیگه شی زوونی همرا غیبت نکِنه،
 اونیگه شی همساده ره بدی نکِنه،
 اونیگه هیچ بد گبی ره دِرباره شی رفیق قبول نکِنه.
 ۴ اونیگه شیرین کچیک اِشمارنه،
 و اوانانیکه خداوندی جا ترسِنه ره حرمت اِلنه؛
 اونیگه شی قول وفا ها کِنه،
 هر چن وی صهر ووئه؛
 ۵ اونیگه شی پول نزل ندِه
 و بر ضد بی گناه رشوه قبول نکِنه.
 اونیگه هیننه بجا بیاره
 تا ابد پایدار مونّه.

۲۳

د/وودی مزمور

خداوند می گالش

۱ خداوند می گالش؛
 هیچی ای محتاج نوومه.
 ۲ سبز واشگابی دله منه فسانه؛
 آروم اوی ور منه ورنه.
 ۳ می جان تازه کِنه،
 و شی اسمی خاطری،
 راس راهی سمت منه هدایت کِنه.

۴ حتی اگه تاریکترین دَرّه ای جا هم رد بووم،
 ترسمه هیچ مرگ و بلای می سر بیه،

چون توو می هَمرائی؛
تی دَسِ چُو، تی عَصا
مِنْه قَوَّتِ قَلب دِنِنه.

٥ یِتِه سِفَرِه می وِسِه می دِشَمَنِی چِشی وَر پَهَن کِئِی!
می سِرِ عَطَر مالِنی
و می پِیالِه رِه سَرَمَشَت کِئِی.
٦ مِطَمَنِنِمِه خِبی و رَحمت، دِشْتِه می روزای عِمر می دِمال سَرِاِنِه،
وَ مِین تا آبد خِداوندی خِنِه ای دِلِه موَمّه.

۲۷

د/وودی مَزمور

خِداوند می نور و نِجات

١ خِداوند می نور و می نِجاتِ،
کِنی جا بَترَسَم؟
خِداوند می جان پَناهِه،
کِنی جا هَراسون بَوم؟

٢ وَخَتی بَدکارِ مِیْنِه هُجوم آریْنِه تا می تَئِی گوشتِ بَخارِین،
اون دِشَمَنِین و بَدخاهِین،
اونانِیْنِه گِه شِه لَغزِنِیْنِه و دِیم خارِیْنِه.
٣ آگِه لَشگری عَلِیْه مِین صَف بَکِشِه،
می دِل تَرس نَکِفِیْنِه،
آگِه عَلِیْه مِین جَنگ بِلَن بَوون،
آی هَم می دِل قِرِصِه.

٤ یِچی خِداوندی جا بَخایِسیْمِه
و او نی دِمال دَرِمِه:
گِه دِشْتِه می روزای عِمر

خداوندی خِیه ای دِلِه دَوم،
تا خداوندی قَشَنگی ره هارِشم
و وی مَعَبَدی دِلِه، شی جَوَابِ بَنگِیرِم.

°چون بَلا روزی دِلِه
مِیه شی چادری دِلِه قایم کِنه،
وَ شی کیمه ای دِلِه مِیه جا دِنه
و مِیه کیری بَلَنی ای سَرِالِنه.
۱۶زما شی دُور و بَری دِشَمَنی دِلِه
سَرِیلَن وومِه.
خِشالی ای دادی هَمرا وی کیمه ای دِلِه قِروونی کِمّه
و خداوندی وِسِه خُومّه و ساز رَمّه.

۷خداوندا، وَختی خُومّه، می آوازی صِدا ره بِشنو،
مِیه لُطف هاکن و می جَوَابِ هادِه.
۸توو مِیه بُتی: هِینی دِمال دَووئِن گه «می دیم شِمِه سَمَت دَوون و شِمَارِ
پِشت نِکَنَم!»
می دِل تِرِه گِنه، خداوندا، هِینی دِمال دَرِمِه گه تی دیم می سَمَت دَوون.
۹شی دیم میجا نِگردان،
شی خادمِ شی خَشمی دِلِه نِگردان،
ای گه می یاورِ وه ای،
ای می نِجات دَهَنده خِدا،
مِیه ظَرَد نِکَن و مِیه تَرک نِکَن.
۱۰هَر چَن می پیر و مار مِیه تَرک هاکِرِدِنه،
و لی خداوند مِیه قَبول کِنه.

۱۱خداوند! شی راه مِیه یاد هادِه،
وَ می دِشَمَنی خاطِری
مِیه هَموارِ راهی سَمَت هِدایت هاکن.
۱۲مِیه می دِشَمَنی دَس تَسْلیم نِکَن،

چون دِرِدرو شاهِدِن بر ضِدِّ مِّن پِرسانِه
و دِ مِنه زور گِڻِه.

^{۱۳} مِّن باوَر دارِمِه گه خِداوَندى خِجى رِه
هَين دِنيايى دِلِه ويْمِه.
^{۱۴} خِداوَندى وِسِه اِنْتَظار بَکِش،
قَوى واش و تى دِل قِرص ووئِه،
خِداوَندى مِنتَظِر واش.

۳۱

د/وودى مَزمور

خِداوندا به توو پناه آرمِه

^۱ خِداوندا، به توو پناه آرمِه،
نِیل هيچ وَخت شَرَمَنديهِ بَووم؛
شى عِدالَتى دِلِه مِنه نِجات هادِه.
^۲ مِی دِعارِه گوش هادِه،
و هر چى زودتر مِنه خِلاص هاکن؛
مِيسِه هِتى کِرى واش گه مِی جان پناه
هِتى مِحکِم قَلعه اى تَر تا مِنه نِجات هادى.

^۳ چون توو مِی کِر و قَلعه هَسى،
وَ شى اِسمى خاَطِرى مِنه هِدائِت کِئى و مِنه رَهبرى کِئى.
^۴ توو مِنه تِلِه اى جا گه يَواشکى مِی راهى سَر بَشْتِنِه، دِیرگا آرئى،
چون توو مِی جان پناهى.
^۵ شى رُوح تى دَس اِسپارِمِه؛
توو مِی آزادى رِه بَخِرى، اِی خِداوَندا، وَفادارِ خدا.

^۶ مِّن اونانى جا گه بى اِرزِش بَتى سِراغ شونِه بيزارِمِه؛
وَلِی به خِداوند تَوکَل کِئِه.

۷ مِّنْ تَىٰ مَحَبَّتَىٰ دِلَهٗ خِشَالَىٰ وَ شَادَىٰ كِمَّهٗ؛
چون مِی مِصِیْبَتِ بَتِی
وَ مِی جَانِی پَرِیشُونِی اِی جَا خِبِ خَوَرِ دَارَنِی.
۸ مِیْنَه دِشْمَنِی دَس نِسپَارِسِی،
بَلْگِی مِی لِنِیْگِ گِشَاد وَ قَايِمِ جَايِ سَرِ بِشْتِی.

۹ خِداوَنْدَا، مِیْنَه لِطْفِ هَاکِنِ،
چون پَرِیشُونِمِهٗ؛
مِی چِش غِصَّهٗ اِی جَا تَارِ بَوَهٗ،
وَ مِی تَن وَ جَانِ دِ قَوَّتِ نَارِنَهٗ.
۱۰ چون مِی زَنْدِگِی غَمِی هَمْرَا بِگِذِشْتِهٗ،
وَ مِی عِمْرِ آه وَ نَالَهٗ اِی هَمْرَا؛
مِی گِناهِی خَاطِرِی دِ قَوَّتِی نَارِمَهٗ
وَ مِی هَسْکَائِشُونِ دِ پِیْسِنَهٗ.

۱۱ شِی دِشْتِهٗ دِشْمَنِی خَاطِرِی مَسْخَرِهٗ بَوِمَهٗ،
ویشْتَرِ از هَمَهٗ شِی هَمْسَا دِگونی وَرِ.
مِی رَفِیقِنِ مِی جَا تَرَسِنَهٗ؛
هَر کِی مِیْنَه دِیْرگَا بَوِیْنَهٗ، مِیجَا فِرَارِ کِئْتِهٗ.
۱۲ هَتِی مِرْدَهٗ اِی تَرَا یَادِی جَا بُوْرْدِمَهٗ؛
هَتِی بِشْکِیْسَهٗ پِیْلِکِی تَرَا بَوِمَهٗ.
۱۳ چون خِیْلِیَايِی جَا تِهْمَتِ اِشْنُمَهٗ،
هَر طَرَفِ تَرَسِ وَ وَحْشَتِ دَرِهٗ؛
چون هَمْدِیْرِی هَمْرَا بَرِ ضِدِّ مِّنْ دَسِیْسَهٗ چِیْنِهٗ
وَ قَصْدِ دَارِنَهٗ مِی جَانِ بِیْرِنِ.

۱۴ وَ لِی مِّنْ اِی خِداوَنْدَا، بَهٗ تَوُو تَوَکَلِ دَارِمَهٗ؛
وَ گِمَهٗ: «تَوُو مِی خِدايِی.»
۱۵ مِی عِمْرِ تِی دَسِ دَرِهٗ؛
مِیْنَه مِی دِشْمَنِی چَنْگِی جَا خَلَاصِ هَاکِنِ.

اونانی دَسی جا گه مِنه اَذیت کِینه.
 ۱۶ لِطفی هَمرا شی بَندِه ره بَوین؛
 شی مَحَبَتی دِلِه مِنه نِجات هاده.
 ۱۷ خِداوند، نِل شَرَمَنده بَوم،
 چون تِرِه خُومّه تا می داد بَرسی؛
 ووئِه گه شَریرن شَرَمَنده بَون
 و بی سَر و صِدا قَبری دِلِه بورن.
 ۱۸ پِل وِشونی دِرورَن تِک دَوَس بَون،
 اون دِرورَن تِکِیشون گه غِرور و تِهمَتی هَمرا
 بر ضِدّ صالِحِن مِفَتِ گَب رَنیه.

۱۹ آه گه تی خِبی چنی زیادِ
 اون خِبی ای گه اونانِیگه تِرِه حِرمتِ اِلِه ای وِسِه یِجا جَم هاکِردی،
 آدَمی چشی وَر
 اوئه اونانِیگه به توو پَناه آرنِه ای وِسِه به کار گیرنی.
 ۲۰ شی حِضُور وِشونِه
 آدَمی نَقِشه ای جا حِفاظَت کِتی؛
 وِشونِه شی کِیمِه ای دِلِه
 نیش دارِ زوونی جا حِفظ کِتی.

۲۱ مِتوازک ووئِه خِداوند،
 چون اون موقّه ای گه اون شَهر محاصِرِه وه و مِن اوچِه دَوِمِه
 شی مَحَبَتِ یَجور عَجیب مِیسِه آشکار هاکِردِه.
 ۲۲ مِن شی تَرسی دِلِه بُت وِمِه:
 «تی چشی جا دَکِتمِه!»
 ولی وَختی تِیجا کِمک بَخایِسِمِه
 توو می التماسِ بِشُسی.

۲۳ ای هَمه مَقَدَّسین خِداوند،
 ورِه دوس دارین!

خِداوَنَد وَفادارِن حِفْظِ کِنَّه،
 وَلی مَغْرورِن خِیلی جَزا دِنه.
 ۲۴ ای دِشْتِه اوانانِیگه خِداوندی وِسِه اِنْتَظار کِشِنی،
 قَوی ووئِن و شِمِه دِل قِرص ووئِه.

۳۴

داوودی مَرمور

مِزه هاکنین و هارشین گه خِداوَنَد چَتی خِبِ
 ۱ خِداوَنَد هَمِش مِتوارک خُوَمّه و پَرَسِش کَمّه؛
 وی پَرَسِش هَمِش می زوونی سَر دَره.
 ۲ می جان دَر خِداوَنَد فَخْر کِنَّه،
 بِل فَقیرِن بَشَنَن و خِشالی هاکنِن.
 ۳ می هَمرا خِداوَنَد سِتایش هاکنِن،
 بیئِن هَمدیری هَمرا وی اِسْم بِلَن هاکنِیم.
 ۴ خِداوَنَدی جا کِمک بَخایِسِمّه، وی می جِوابِ هادا؛
 وَ مِنه دِشْتِه می تَرسی جا خِلاص هاکِرِدِه.
 ۵ اوِن گه خِداوَنَد اِشِنِه، وِشونی دِیم هتی نوری تَرّا تاینِه؛
 وِشون هیچ وَخت رو سیاه نُووِنِه.
 ۶ مِنه فَقیر خِداوَنَد داد هاکِرْدِمِه و وی می آوازه بَشَنْسِه
 وَ مِنه دِشْتِه می گِرِفَتاری ای جا نِجات هادا.
 ۷ خِداوَنَدی فِرَشْتِه خِدا تَرَسنی دُور گیرِنه،
 و وِشونِه نِجات دِنه.

۸ مِزه هاکنین و هارشین گه خِداوَنَد چَتی خِبِ؛
 خِش بِحالِ اونِیگه دَر وی پَناه گیرِنه.
 ۹ ای مَقْدَسین خِداوَنَد، وِرِه حِرْمَت بِلِن،
 چون اوانانِیگه وِرِه حِرْمَت اِلْنِه هیچ ای مِحتاج نُووِنِه.
 ۱۰ قَوی و جَوونِ شیرِن، مِحتاج و وِشنی ووِنِه،

وَلَىٰ اَوْنَانِيْكَهٗ خِدَاوَنْدَى دِمَال دَرِنَه هِيْچ خَبِ چى اى گم نَارِنَه.

۱۱ اى وَچِيلَه، بِيئِن و مى گبِ گوش هادين،
تا شِمَارِ ياد هَادَم چَتى خِدَاوَنْدِ حَرْمَتِ بَلِيْن.
۱۲ اَوْن كِيَه گه زندگى هَاكِردَنِ مِشْتاق وُوئِه
و دوس دَارِه وى عَمَرِ دِرَاز وُوئِه تا خَبِ چى بَوِينَه؟
۱۳ شى زَوُونى دَم بَثِير تا دِرَو نَزِنَه،
وَ شى دِهِن دَوُون تا گبى نَزِنَه گه مَرْدِنِ فَرِيْب هَادِه.
۱۴ بَدَى اى جا دَس بَكِش و خَبى هَاكِن،
آرَامِش و صِلَحى دِمَال دَوَاش و تَقْلَا هَاكِن اَوْنَه بَدَس بِيَارى.

۱۵ خِدَاوَنْدَى چَش صَالِحِ آدَمِنِ وِيئِه،
وَ وى گوش وَشُونى كِمَكى دَاِدِ اِشْنُئِه.
۱۶ خِدَاوَنْد، شى دِيْم بَدَكَارِنى جا دَگِرْدَانِيَه،
تا وَشُونى اِسْمِ زَمى اى سَر، نِيَسْت هَاكِئِه.
۱۷ وَخَتى صَالِحِنِ خِدَاوَنْدَى جا كِمَكِ خَايِنِيَه، خِدَاوَنْد وَشُونَه اِشْنُئِه؛
وى وَشُونَه دِشْتِه وَشُونى گِرِفْتَارى اى جا نِجَاتِ دِنَه.
۱۸ خِدَاوَنْد بَشِكِسِه دَلِيْشُونى نَزِيكى دَرِه،
وَ اَوْنَانِيْكَه شى اَمِيْدِ از دَس هَادَانِه رِه نِجَاتِ دِنَه.

۱۹ صَالِحِ آدَمى اى مِصِيْبَتِ خِيلى زِيَادِه،
وَلَى خِدَاوَنْد وَرِه دِشْتِه اَوْنَانى جا خَلَاصِ كِنْتِه؛
۲۰ دِشْتِه وى هَسْكَائِيْشُونَه حِفْظِ كِنْتِه،
گه يِتِه از اَوْنِنِ هَم نِشْكِيَه.
۲۱ مِصِيْبَتِ شَرِيْرِى خَوْنِ رِيْزِنَه،
وَ اَوْنَانِيْكَه صَالِحِ مَرْدى اى جا بِيْزَارِنَه مَحْكُومِ وُوْنِيَه.
۲۲ خِدَاوَنْد شى خَاْدِمِنى جَانِ نِجَاتِ دِنَه،
وَ هِيْچَكِدِيْم از اَوْنَانِيْكَه بَه وى پَنَاهِ بِيَارِنِ، مَحْكُومِ نُوُوْنِيَه.

ای می جان چه پریشونی؟

^۱همونجور گه شیکا روخینه ای اوی وِسِه له له زَنّه،
همونجور، ای خدا، می جان تیسِه له له زَنّه.
^۲می جان خدایی تَشْنیه، اون خدایی گه زندگی دینه،
گه کی بیئم و وی حضور حاضر بووم.

^۳می خِراک شو و روز آسری،
چون وشون دِشْتِه روز مِنه گِئنه:
«تی خدا کِچه دَرِه؟»

^۴همونجور گه دلی جا آه گَشِمِه و ناله کِمّه،
اون روزا ره یاد آرمه
گه چتی جماعتی همرا شیومِه

و اونیه خدایی خینه ای سَمَت هدایت کِردِمِه،
جماعتی دِلِه گه خِشالی ای جا داد گِشیونِه
و شکرگزاری کِردِنِه و جِشن گِئِنِه.

^۵ای می جان چه غِصّه ای جا آئی بی رَمَقی؟
چه می دلی دِلِه پریشونی؟
خدا ره اَمید دار،

چون وره ای هم پَرَسَش کِمّه؛
وره گه می نِجات و می خِدائه.

^۶می جان می دلی دِلِه غِصّه ای جا رَمَق نارِنِه؛
هَئِنِسِه خدایی یاد گِفِمِه،
اَرْدُنِی دیاری جا و حِرْمونی دیاری جا،
و مِصعاری کوهی جا.

^۷وَخْتی گه تی آبشاریشون خروش کِنِنِه
دَریایی بن، دَریایی بِن خَوَر دِنِه؛
دِشْتِه تی کِلاک، دِشْتِه تی اَمواج،

می سَری جا بگذشته.
 ۸ روزی دِلِه، خِداوند شی مَحَبَّتِ می نِثار کِئِه،
 وَ شُوی دِلِه، وی سِرود می دِلی دِلِه دَرِه،
 هَتی دِعايی تَرَا، خِدايی حِضور گه مِنه زِندگی دِنه.

۹ خِدا گه می کِر هَسّه ره گِیّه:
 «چه مِنه یادی جا بوردی؟
 چه وَنه دِشَمَنی ظِلْمی وَسّه
 ما تَمی دِلِه هِنیشِم؟»
 ۱۰ می دِشَمَنی رَحِم زوون می هَسکائیشونِه خِرد ها کِرْدِه،
 چون دِشْتِه روز هَمِش مِنه گِئِه:
 «تی خِدا کِچِه دَرِه؟»

۱۱ ای می جان چه غِصّه ای جا آئی بی رَمَقی؟
 چه می دِلی دِلِه پَریشونی؟
 خِدارِه اَمید دار،
 چون وَره آی هَم پَرِسش کِمّه؛
 وَره گه می نِجات و می خِدا ئِه.

۵۱

د/وودی مَزمور

خِدا یا پاکِ دِل دَر مِین وجود بیار

۱ خِدا یا شی مَحَبَّتِ خا طِری
 مِنه رَحْم ها کِین،
 شی نایموم رَحْمَتِ خا طِری
 می تَقصیراره بَبَخش.
 ۲ مِنه می هَر تَقصیری جا کا مِلا بَشور،
 و می گِناهی جا مِنه پاک ها کِین!

٣ چون مِّن شَى تَقْصِيرَايِ جا خَوَرِ دارِمِه،
و مى گِناه هَمِش مى نَظَرِ دَرِه.
٤ به توو، آرِه فَقَط به توو، گِناه هاكِردِمِه،
اونچى رِه گه تى نَظَرِ خِيلى بَد رِه هاكِردِمِه.
هَيْنِسِه هَر چى گه بُئى، دِرِسِه،
و هَر مِجَازاتى گه حِكم هاكىنى حَقّ!
٥ راس راسى گه مِّن مَّقْصَرِ دَنيا بيمومِه،
حَتّى اون موقّه اى گه مى مار مِنه حَامِلِه بَوِه، مِّن گِناهِى دِلِه دَوِمِه!
٦ توو از هَيْنِگِه آمِه وجودى دِلِه صِدَاقَتِ و راستى رِه ويئى كَيْفِ كِيئى،
و مى دِلِى دِلِه مِنه حِكْمَتِ يادِ دِنِى.

٧ مِنه زوفا دارى شاخِه اى هَمرا پاكَ هاكِن گه تَمِيزِ ووِمِه.
مِنه بَشورِ گه وَرْفى جا اِسبى تَرِ ووِمِه.
٨ بِلِ خَنّه خِشالى اى صِدَاره بِشَنُوم،
بِلِ هَسْكَائِشونى گه بَشْكَانِى شادى اى جا سَمّا هاكِين.
٩ شى دِيمِ دَگِرْدانِ تا مى گِناهِنِ نَوِينِى،
و دِشْتِه مى تَقْصِيرَاتِ پاكَ هاكِن.
١٠ خِدايا، پاكَ دِلِ دَرِ مِمنِ وجودِ بيارِ،
و دِرِسِه رُوحِ آى هَمِ دَرِ مِمنِ بِلِ.
١١ مِنه شى حُضُورى جا دِيرْگا دِيمِ نَدِه،
و شى مَقْدَسِ رُوحِ مى جا نَئيرِ.
١٢ شى نِجاتِ خِشالى رِه مِنه دَگِرْدانِ،
و مِنه كِمَكِ هاكِن تا مِيلِ و رِغَبَتِى هَمرا تِرِه اطاعَتِ هاكِينم.

١٣ اون موقّه تى راهِيشونِه تَقْصِيرْكارِينِ يادِ دِمِه،
و گِناهْكارِينِ تى سَمَتِ گِرْدَنِه.
١٤ خِدايا، خونى لَگِه رِه مى وجودى جا پاكَ هاكِن،
اِى خِدايى گه مى نِجاتِ خِدايى،
و مى زوونِ تى عِدَالَتِ خِشالى اى هَمرا خُونَه.
١٥ اِى خِداوندِ، مى تِكِ وا هاكِن،

تا می دهن تیره پَرِسش هاكِنه.
^{۱۶} حیوونی قِروونی هاكِردَن تیره راضی نَکَنه، وَ اِلَا کِرِدِمِه؛
 توو تَمَام سوز قِروونی ای جا خِشال نُوونی.
^{۱۷} قِروونی هایِ گه خِدارِه راضی کَنه، هَینِگه بِشکِسِه روحی هَمرا وی حِضور
 بوریم؛
 خِدایا، توو بِشکِسِه دِل و توبِه کارِ دِل کِچیک نِشمارنی.

^{۱۸} خِدایا، شی خِشالی ای دِلِه شی قومِ خِبی هاکِن؛
 اورشَلیمی دیواریشونِه بَساج تا اَمَنیتی دِلِه دَووئیم.
^{۱۹} اون موقِه دِرِسِه قِروونی هایِ جا خِشال وونی؛
 تَمَام سوز قِروونی ها و کَامِل قِروونی هایِ جا.
 اون موقِه تی قِروونگایِ سَر گوکیشونِه پِیشکَش کِنِه.

۶۱

خِدایا می دادِ بَشنو

^۱ خِدایا، می دادِ بَشنو و
 می دِعارِه گوش هاَدِه!
^۲ موقِه ای گه می دِل از حال شونِه،
 رَمی ای اون سَری جا تیره دادِ کِمّه.
 مِنه به کِری گه می جا بِلَن تیره
 هِدایت هاکِن.
^۳ چون توو می پناهگاه هَسوِه ای،
 یِتِه قایمِ بَج می دِشَمنی پِش.

^۴ بِل تا اَبَد تی کیمِه ای دِلِه دَووم
 و تی بالیشونی سایه ای بِن پناه بَیرم.
^۵ خِدایا، چون توو می نَذریشونِه بَشَنسِی،
 وَ تو مِنه اون بَرکتی ره هادایی گه به اونانِیگه تی اِسِم حِرمت اِلِه دِنی.

۶۳

ای خدا می جان تینه تشنیه

^۱خدا یا توو می خدائی،

دشته وجودی همرا، تی دمال گردمه؛

می جان تیسسه تشنیه،

و می تن تی مشتاق،

خشک و لاب بوه رمی ای ترا گه وی دله او دنیه!

^۲مین تی مقدس جایی دله تیره بئیمه

و تی قوت و جلال هارشیمه.

^۳چون تی محبت زندگی ای جا خب تیره،

می تک تیره پرسش کنه.

^۴پس تا زینمه تیره ستایش کمه،

و تی اسمی همرا شی دسیشونه تی پرسشی ویه بلن کمه.

^۵می جان سیر وونه همونجور گه جلب و چلی غذایی جا سیر وونه،

و می دهن شادی ای همرا تیره پرسش کنه.

^۶وختی گه شی لای دله تیره یاد کمه؛

و دشته شو تی فکر درمه.

^۷چون توو می یاور هسوه ای،

و تی بالی بن خشالی همرا خوّمه.

^۸می جان تی گش بچسپسه،

و تی راسی دس مینه دارنه.

^۹اونانیکه می جانی قصد دارنه هلاک وونه،

و زمینی گلی بن فرو شوینه.

^{۱۰}تیج شمشیری همرا بکوست وونه

و شالیشونی خراک وونه.

۱۱ وُلّی مینه پادشاه دَر خِدا، خِشالی کِمّه،
و هَر کی خِدارِه تَوکل هاکینه سَرِیلَن ووِنه،
چون دِرورَنیشونی دِهِن دَوَس ووِنه.

۹۱

خِدا اِمه جان پناه و قَلعه

۱ اوَنگه خِداي مِتعالي سایه ای بِن بَموُنّه،
قادرِ مِطَلَقی سایه ای بِن مِزِل کِئّه.
۲ خِداوَنِد گِیمه: «توو می جان پَناهی و توو می قَلعه ای،
توو خِداي هَسّی گه وِرِه تَوکل دارِمه.»

۳ چُون وی، تِرِه صِیادی تِلّه ای جا نِجات دِنه
و طاعونی جا گه تِرِه کِشِنه.
۴ وی تِرِه شی پَری هَمرا پوِشاَنّه،
و وی بالی بِن پَناه گِیرنی؛
وی وِفاداری، هِتی سِپَری تَرا تِی مِحافِیظ.
۵ نا شُوی بِلایِ جا تَرسنی،
و نا تیری جا گه روزی دِلّه تِی سَمَت هِپرتانی ووِنه؛
۶ نا طاعونی جا تَرسنی گه تاریکی ای دِلّه راه شونه
و نا وِبابی جا تَرسنی گه ظَهري موقّه هَلاک کِئّه.
۷ اگه هِزار نَقَر تِی وَر دِیم بَخارِن،
و دَه هِزار نَقَر تِی راسِ ظَرف،
ای هَم تِرِه نَزیک نُووِنه.
۸ فَقط شی چِشی هَمرا اِشَنی
و شَریر آدَمی سِزارِ ویئِی.

۹ چُون توو خِداوَنَدی وَر مِزِل ها کِردی،
و چُون توو بُتِی خِداي مِتعال می جان پناه.
۱۰ هِیچ بَدی ای تِی دامنگیر نُووِنه
و هِیچ بِلایِ تِی کِیمه ای نَزیکِی نیئِنه.

^{۱۱} چون خداوند درباره توو شی فرشتگون دستور دینه
 تا تی دشته راهی دله تی جا حفاظت هاکن.
^{۱۲} وِشون تره شی دسی سرگیرنه
 نَکینه شی لینگ سَنگی گش بَرنی.
^{۱۳} شی لینگ شیر و آفعی ای سَرالنی؛
 جَوون شیر و ماریشونه شی لینگِ بِن، لینگ و لُوگیرنی.

^{۱۴} خداوند گینه: «چون مینه خیلی دوس دارنه،
 وِره نجات دیمه؛
 و چون می اسم اِشناسینه،
 ویجا حفاظت کَمه.
^{۱۵} وی مینه داد کُته و مَن وی جواب دیمه؛
 گرفتاری ای دله وی هَمرا دیمه؛
 و وِره نجات دیمه و وِره عزّت دیمه.
^{۱۶} وی عِمرِ دراز کَمه
 و شی نجات وِره هَم دیمه.»

۱۰۳

د/وودی مَرمور

ای می جان خداوند ستایش هاکن

^۱ ای می جان خداوند ستایش هاکن!
 و هر چی می دلی دله دَره، وی مَقَدّسِ اسمِ ستایش هاکنه!
^۲ ای می جان، خداوند ستایش هاکن
 هیچ کدیم از چیزایی که تره هادا ره شی یادی جا نورا!
^۳ وی که دشته تی تقصیراره بَخشینه،
 وی که دشته تی مَریضی ره شفا دینه!
^۴ وی که تی زندگی ره گوری جا نجات دینه
 وی که مَحَبّت و رَحْمَتی تاج تی سَرالینه!
^۵ وی که تی جانِ خِب چی ای هَمرا سیر کُته،

تا هیتی عِقابی تَرَا تی جَوونی تازِه بَوون.

^۶خِداوَنَد عِدَالَتِ بَجا آرنِه و مَظلوْمَنی حَقِّ وِشونِه دِنِه.

^۷وِی شی راهیْشونِه موسی پیغمبَرِ هَم هادا،

وِشی اَعْمالِ شی قوم.

^۸خِداوَنَد رَحْمین و پَر از لُطْفِ،

دیر خَشَم گیرِنِه و وِی مَحَبَّتِ تِمومی نارِنِه.

^۹خِداوَنَد هَمیش مَحاکِمِه نَکِنِه،

و تا اَبَد خَشْمگین نَموئِه.

^{۱۰}وِی اِمِه هَمرا طَبَقِ اِمِه گِناهِن رَفتار نَکِنِه،

و اَمارِه طَبَقِ اِمِه تَقصیرا سِزا نَدِنِه.

^{۱۱}هَمون اَنّا گِه اَسِمون رَمی ای جا بِلَن،

هَمونی اَنّا هَم خِدا یی مَحَبَّتِ به اوِنی گِه وِرِه حِرْمَتِ اِلِنِه، گِئِه!

^{۱۲}اَتّی گِه مَشْرِقِ، مَغْرِبِ جا دور،

هَمونی اَنّا هَم خِداوَنَد اِمِه تَقصیراتِ اِمِه جا دور ها کِرِدِه.

^{۱۳}هَمونجور گِه پیر شی وِچیلِه ای وِسِه دِلسو جی کِنِه،

هَمونجور هَم خِداوَنَد وِسِه اونانِیگِه وِرِه حِرْمَتِ اِلِنِه دِلسو جی کِنِه.

^{۱۴}چون دِنِه گِه چی ای جا دِرسِ بَوِی،

وِشی یاد دارِنِه گِه اَمّا خاکی جا هَسْمی!

^{۱۵}و وِلی آدَمی، وِی عِمَری روزا واشی تَرَا هَسّه؛

و صَحْرایی گُلی تَرَا تَتی کِنِه.

^{۱۶}و خَتی یِتِه وا وِرِه گَنّه پَر پَر وونِه

و دِ وِی جا نِشونی نَموئِه!

^{۱۷}وِلی خِداوَنَدی مَحَبَّتِ از اَزَل تا اَبَد

اونانی هَمرا دَرِه گِه وِرِه حِرْمَتِ اِلِنِه،

و وِی عِدَالَتِ وِی وِچیلِه ای، وِچیلِه ایشونی هَمرا،

^{۱۸}اونانی هَمرا گِه وِی عَهْدِ دارِنِه

وِشی یاد دارِنِه گِه وِی اَحکامِ بَجا بیارِن.

^{۱۹}خِداوَنَد شی تَخَتِ اَسِمونِی دِلِه بَرقرار ها کِرِدِه،

وَ وی هَمِه ره پادشاهی کُنه.

ای خِداوندی فرشتِگون،
ای پهلَوینِ گه وی گلامِ بجا آرنی و وی حکمِ انجام دینی
وره ستایش هاکنین.
ای دِشته وی لَشکَرین،
ای وی خادِمین گه وی اراده ره بجا آرنی،
خِداوندِ ستایش هاکنین!
ای خِداوندی دِشته کارا،
وره هر جای دِلِه گه فرمونروایی کُنه ستایش هاکنین!
ای می جان، خِداوندِ ستایش هاکن!

۱۱۹

وی گلام می لینگِی وِسِه چراغ

الف

اِخِش بِحالِ اونانِیگه وِشونی راه دِرسِه،
و خِداوندی شَرِیعَتی هَمرا زندگی کِنِیه.
اِخِش بِحالِ اونانِیگه خِداوندی گِباره عَمَل کِنِیه،
و شی دِل و جانی هَمرا وی دِمال گِردِنِیه.
اَو هِیچ کارِ غَلَطی نَکِنِیه،
بَلِگی خِداوندی راهارِه شوِنِیه.
تو و شی اَحکامِ اَمارِه هادایی،
تا دِشته اونِیه دِقَّتِی هَمرا دارِیم.
کاش مِین تی دَسْتوراتِی اَنجام هادائِی دِلِه
مِطیع و وَفادار ووئِم.
اون موقِه دِ شَرَمَنِدِه نُوومِه،
وَختی گه دِشته تی دَسْتوراتِ شی چِشی پِش دارِیم.
تِرِه صَادِقِ دِلِی هَمرا شِکر کَمِه،
وَختی گه تی عادِلانِه قانونِشونِه یاد گیرِمِه.

٨ ٲٲ ٲسٲورائ ٲجا آرمه،
مِنْه ٲلَا ٲرٲ نَٲن!

ب

٩ ٲٲٲ جَوونِه مَرٲٲ بٲٲنه زٲٲٲٲ اٲ ٲلِه شٲ رَاهَرِه ٲاٲ ٲاره؟
هَينِجوري ٲه ٲٲ ٲلَامٲ هَمرا شٲ رَاهَرِه حِفاظٲ هَاٲِنِه!
١٠ ٲل و جاني هَمرا ٲٲ ٲمال ٲٲرٲمه؛
نل ٲٲ آحٲامي جا مَنحَرِف بَووم.
١١ ٲٲ ٲلَام شٲ ٲلٲ ٲلِه اَمبار هَاٲٲرٲمه،
ٲا ٲِرِه ٲِنَاه نَٲنَم!
١٢ خِٲاونٲا، ٲوو مِٲوارٲ هَسٲٲ
شٲ ٲسٲورائ مِنه ٲاٲ هَاٲِه.
١٣ ٲسٲِه قَوانِني ٲه ٲٲ ٲِهني جا ٲر بيمورِه،
شٲ ٲٲٲ هَمرا جار زَمِه.
١٤ ٲٲ ٲبابي ٲجا بيارٲٲني جا ٲجور خِشال وومِه ٲه،
هَٲٲ ٲٲٲه ٲٲ ٲرِوت مِنه هَاٲا وون!
١٥ ٲٲ آحٲام فِٲر ٲَمِه،
و شٲ ٲش ٲِه لَحْظِه هَم ٲٲ رَاهٲ جا نَٲرٲامِه.
١٦ ٲٲ ٲسٲورائٲ جا ٲيف ٲَمِه؛
ٲٲ ٲلَام شٲ ٲاٲٲ جا نَوِرمِه.

ج

١٧ هَين نِوٲرٲ هَمرا ٲس و ٲلباز واش،
ٲا زِئِه بَمونَم و ٲٲ ٲلَام ٲجا بيارم.
١٨ مٲ ٲش وَا هَاٲِن،
ٲا ٲٲ شَرِيعٲٲ جا ٲِزاي عَجِيب بَوِئَم.
١٩ مِن زَمٲ اٲ ٲلِه عَرِيبِمِه؛
شٲ ٲسٲورائ مِنه جا نَٲِه!
٢٠ هَين اِشٲِياٲ ٲه ٲٲ آحٲام بَفَهَمَم،
مٲ جان ٲ سِوْجَانِه و ٲلِين ٲِئِه!
٢١ ٲوو مَعْرورِين ٲنْبِيه ٲِئٲ، مَلْعُونِ و

اونانیکه تی دَسْتورایی جا إِطَاعَت نِکِنِه.
 ۲۲ تَنگ و رِسوایی رِه مِیجا بَئیر،
 چون تی گَبارِه اَنجام هادامِه.
 ۲۳ حَتّی اگِه حاکِمین هِنیشَن و ضِدّ مَن دَسِیسِه دَچینن،
 تی نوگر تی دَسْتوراتی دِلِه فِکَر کِئِه.
 ۲۴ تی گَبایی جا کِیف کِئِه،
 اونانِه گِه رَاه مِنه هَم دِنِه.

د

۲۵ می جان خاکی گَش بَچسِیس؛
 طَبِق شِی گَلام مِنه زَندگی هادِه!
 ۲۶ وَختی شِی راهبایی جا تی هَمرا گَب بَزومِه، توو می جَوَاب مِنه هادایی؛
 شِی دَسْتوراتِ مِنه یاد هادِه.
 ۲۷ مِنه یاد هادِه چِتی تی دَسْتوراتِ بَجا بیارم؛
 وَ مَن تی عَجیبِ کارایی دِلِه فِکَر کِئِه.
 ۲۸ می جان غَم و غِصه ای جا دِ رَمَقی نارنِه؛
 طَبِق شِی گَلام مِنه قَوّت هادِه.
 ۲۹ غَلَطِ راهارِه مِیجا دور هاکِن،
 مِنه لُطف هاکِن و شِی شَرِیعَتِ مِنه یاد هادِه.
 ۳۰ مَن وَفاداری ای راه رِه اِنتخاب هاکِر دِمِه،
 و تی قَوانینِ شِی پِش بَشْتِمِه.
 ۳۱ خِداوندا، تی گَبایی گَش هَر دَسِی بَچسِیسِمِه؛
 نِل شَرَمَنده بَووم.
 ۳۲ مَن تی دَسْتوراتی راهی دِلِه دُو کِئِه،
 چون توو می دِلِ گَت کِئِی.

ه

۳۳ خِداوندا، مِنه یاد هادِه چِتی بَتِمِه تی دَسْتوراتِ بَجا بیارم؛
 وَ مَن اوْنِه تا آخِر اَنجام دِمِه.
 ۳۴ مِنه فَهَم هادِه تا تی شَرِیعَتِ دارم،
 و اوْنِه شِی دِلِ و جانی هَمرا بَجا بیارم.

^{۳۵} مِڻه شي دَسْتورَاتِي راهي دِلِه هِدَايَتِ هَاڪِن،
 چُون اُونِي وَسِيه شُوقِ دَارِمِه.
^{۳۶} مِي دِلِ شي گَبَايِي سَمَتِ بَكِشَان،
 وَ نِلِ حِرْصِ وَ ظَمْعِي سَمَتِ بَوْرِه.
^{۳۷} نِلِ مِي چَشِ اُونِ چِيْزَايِي گِه بِي اَرِزِشِ رِه تَوَجَّه هَاڪِنِه،
 وَ شِي رَاهَايِي دِلِه مِڻه زَنْدِگِي هَاڍِه.
^{۳۸} وَ عِدِه اِي گِه شي خَاڊِمِ هَادَايِي رِه تَصْدِيقِ هَاڪِن،
 اُونِ وَ عِدِه اِي گِه اُونَانِيگِه تِرِه حِرْمَتِ اِلِيه رِه دِنِي.
^{۳۹} رِسْوَايِي اِي گِه اُونِي جَا تَرَسِيه رِه مِيجَا دُورِ هَاڪِن،
 چُون تِي قَوَانِيْنِ خِيْبِ.
^{۴۰} مَنِ تِي اَحْكَامِي شُوقِ دَارِمِه!
 شي عِدَالَتِي دِلِه مِڻه زَنْدِگِي هَاڍِه!

و

^{۴۱} خُداوَنْدَا، طَبِيقِ وَ عِدِه اِي گِه مِڻه هَادَايِي،
 تِي نِجَاتِ وَ تِي مِخَبَتِ مِڻه بَرَسِه.
^{۴۲} اُونِ مَوْقِه بَتْمِه جَوَابِ اُونَانِيگِه بَرِ ضِدِّ مِڻِه رِه هَاڊِم،
 چُون بِه تِي گَلَامِ تَوَكَّلِ دَارِمِه.
^{۴۳} حَقِيقَتِ گَلَامِ مِي دِهْنِي جَا گَلَا نَنِيْر!
 چُون تِي قَوَانِيْنِ اِمِيْدِ دَوَسِيه.
^{۴۴} تِي شَرِيْعَتِ هَمِيْش،
 تَا اَبَدِ بِجَا آرِمِه.
^{۴۵} اَمْنِه رَاهِي دِلِه شُوْمِه،
 چُون تِي اَحْكَامِي دِمَالِ گِرِسِيه.
^{۴۶} تِي اَحْكَامِي جَا پَاڊِشَاهِيْنِي وَرِ هَمِ گَبِ رَمَّه
 وَ شَرْمِ نَارِمِه.
^{۴۷} چُون تِي دَسْتورَاتِي دِلِه كِيْفِ كِمَّه
 وَ اُونَانِه دُوسِ دَارِمِه.
^{۴۸} تِي اَحْكَامِ دِلِ وَ جَانِي هَمْرَا قَبُولِ كِمَّه،
 وَ تِي دَسْتورَاتِي دِلِه فِكْرِ كِمَّه.

۴۹ شی گلام شی خادِمی یاد بیار،
 گه مینه به اون امیدوار هاگردی.
 ۵۰ می دلی قووت مصیبتی دله هینه
 گه تی وعده مینه زندگی دینه.
 ۵۱ مغرورن خیلی مینه مسخره کینه،
 ولی من تی شریعتی جا دس نکشیمه.
 ۵۲ خداوندا، وختی تی قوانین گه از قدیم دَره ره شی یاد آرمه،
 می دل قووت گیرنه.
 ۵۳ شریر آدمی جا خیلی خشمگین وومه،
 اونانی جا گه تی شریعتی جا دس بکشینه.
 ۵۴ هر جایی گه کوچ کمه،
 تی دستورات می خینه ای دله می آواز بوه.
 ۵۵ خداوندا، شو تی اسم یاد آرمه،
 و تی شریعت بجا آرمه.
 ۵۶ هین برگت می نصیب بوه
 گه تی احکام بجا بیاردیمه.

۵۷ خداوندا، می دار و ندار توو هستی؛
 قول دیمه گه تی گلام بجا بیارم.
 ۵۸ شی دل و جانی همرا خایمه توو میجا راضی ووئی،
 طبق شی وعده مینه لطف هاکن!
 ۵۹ وختی شی زندگی ای راهاره فکر کمه،
 گردیمه تا تی احکام بجا بیارم.
 ۶۰ تی دستورات درجا بجا آرمه
 و مثل نکمه.
 ۶۱ هر چن شریرنی رسن می دور دپیته،
 ولی من تی شریعت شی یادی جا نورمه.
 ۶۲ نصف شو ویشار وومه تا تیره تی عادلانه قوانینی وسه،

پَرِسِش هَاکِنِم.
^{۶۳} مِّن دِشْتِه اَوْنَانِیْگه تِرِه حِرْمَتِ اِلْنِه
 و تِی اَحْکَامِ بْجَا آرنِه اِی هَمْرَا رَفِیْقِمِه.
^{۶۴} خِداوَنْدَا، زَمِیْن تِی مِحَبَّتِی جَا پِر؛
 شِی دَسْتوراتِ مِیْنِه یَاَد هَادِه.

ط

^{۶۵} خِداوَنْدَا، طِبْقِ شِی وَعِدِه
 شِی خَادِمِ خَبِی هَاکِرْدِی.
^{۶۶} مِیْنِه مَعْرِفَتِ یَاَد هَادِه و مِیْنِه یَاَد هَادِه چَتِی دِرِیس تَشْخِیصِ هَادَم.
 چُون بِه تِی دَسْتوراتِ اِیْمُون دَارِمِه.
^{۶۷} پِش آزُونْگه مِصِیْبَتِی دِلِه دَکَمَمِ گِمْراه وِمِه،
 وَلی اَلَن تِی کَلَامِ بْجَا آرمِه.
^{۶۸} تَوُو خَبِی و خَبِی کِئِی؛
 شِی دَسْتوراتِ مِیْنِه یَاَد هَادِه.
^{۶۹} مَغْرورِیْن مِی خَوْرِی دِرُو دَوْنِی هَاکِرْدِنِه،
 وَلی مِیْنِ دِل و جَانِی هَمْرَا تِی اَحْکَامِ بْجَا آرمِه.
^{۷۰} وِشَوْنِی دِل سَنْگِی تَرَا بِی اَحْساسِیْه،
 وَلی مِیْنِ تِی شَرِیْعَتِی جَا کِیْفِ کَمَمِه.
^{۷۱} خِیْبِ بَوَه گِه مِصِیْبَتِ بَنِیْمِه،
 تَا تِی دَسْتوراتِ یَاَد بَیْرِم.
^{۷۲} تِی دِهْنِی شَرِیْعَتِ مِی وَسِیْه،
 هِزَارِنِ نَقِرِه و طِلا سِگَه اِی جَا خِیْبَرِه.

ی

^{۷۳} تِی دَس مِیْنِه بَسَايَه و شِکَل هادا؛
 مِیْنِه فَهَم هَادِه تَا تِی اَحْکَامِ یَاَد بَیْرِم.
^{۷۴} اَوْنَانِیْگه تِرِه حِرْمَتِ اِلْنِه مِیْنِه وِیْنِه و خِشالِ وِوْنِه،
 چُون مِیْنِ تِی گَبِ اِمِید دَارِمِه.
^{۷۵} خِداوَنْدَا، دِمَمَه گِه تِی قَوَانِیْنِ عَادِلَانِیْه،
 و تِی وَفاداریِ اِی جَا وَه گِه مِیْنِه مِصِیْبَتِی دِلِه دِیْمِ بَدایِی.

^{۷۶} طَبِقِ وَعِدِهِ اِی گه شی خادِم هادایی،
 بِل تِی مَحَبَّتِ مِی دِلِ قَوَّتِ هادِه.
^{۷۷} بِل تِی رَحْمَتِ مِیْنِه بَرِسِه تا زینّه بَموئِم،
 چون تِی شَرِیعتِی جا کِیفِ کِمّه.
^{۷۸} ووئِه گه مَغُورِیْن شَرْمَنْدِه بَوون
 چون شی دِرُوبِی هَمرا مِیْنِه بَدِی ها کِرْدِنِه،
 وَلی مِیْنِ تِی اَحْکامِی دِلِه فِکْرِ کِمّه.
^{۷۹} ووئِه گه اونا نِیگه تِرِه حِرْمَتِ اِلِیْنِه مِی سَمَتِ دِگِرْدَن،
 اونا نِیگه تِی گَبارِه دِنِنِه.
^{۸۰} ووئِه گه مِیْنِ تِی دَسْتوراتِ کامِلا بِجا بیارِم،
 تا شَرْمَنْدِه نَووم!

ک

^{۸۱} مِی جان تِی نِجاتی وِسِه شُوقِ دارِنِه،
 مِیْنِ به تِی گَلامِ اَمِیدِ دارِمِه.
^{۸۲} مِی چَش تِی وَعِدِه اِی اِنْتِظارِی دِلِه گَم سُو بَوِه؟
 مِیْنِه بُو: «کِی مِی کِمکِ اِنِی؟»
^{۸۳} هَر چَن هَتِی بَییس و دِی بَزِه پوسِی خِیکی تَرامِه،
 وَلی تِی دَسْتوراتِ یادی جا نَوَرْدِمِه!
^{۸۴} تِی خادِم تا کِی وِنِه تَحْمِلِ ها کِنِه؟
 توو کِی اونا نِیگه مِیْنِه اذِیْتِ کِنِنِه رِه داوَرِی کِی؟
^{۸۵} مَغُورِیْن مِی وِسِه چاهِها بَگَنِیْنِه گه اوِنِی دِلِه دَکِیْفِم،
 وِشون طَبِقِ تِی شَرِیعتِی زَنْدِگی نِکِنِنِه.
^{۸۶} دِشِیْتِه تِی دَسْتوراتِ بَشِنِه اِعْتِماءِ ها کِرْدَن؛
 وِشون شی دِرُوبِی هَمرا دِ مِیْنِه عَذابِ دِنِنِه، مِی دادِ بَرِس!
^{۸۷} وِشون تَرِیکِ وِه مِیْنِه هَیْنِ دِنِیایی جا نِیستِ ها کِنِن،
 وَلی مِیْنِ تِی اَحْکامِ تَرکِ نِکِرْدِمِه.
^{۸۸} شی مَحَبَّتِی دِلِه مِیْنِه زَنْدِگی هادِه،
 تا گَبایی گه بَزوِی رِه بِجا بیارِم.

ل

^{۸۹}خداوند، تی گلام تا آبد
 آسِموئی دِلِه پابرجائه.
^{۹۰}تی وفاداری پشت در پشت آدمی سِه بجا موئه،
 توو زمین بنا هاگردی و پابرجا موئه.
^{۹۱}اوین تی حکمی همرا تا آمرز بجا بمونسینه،
 چون همه چی تیره خدمت کینه.
^{۹۲}آگه می دلخشی به تی شریعت نوه وون،
 تا آلن شی مصیبتی دِلِه هلاک وونسیمه!
^{۹۳}تی احکام هیچ وخت یادی جا نورمه،
 چون اوینی همرا مینه زندگی هادایی!
^{۹۴}من تنیمه، مینه نجات هاده!
 چون تی احکامی دمال دومه.
^{۹۵}شرین متلینه تا مینه هلاک هاکن،
 ولی من به تی گبا توجه دارمه.
^{۹۶}هر گمالی وسه حدی ویمه،
 ولی تی دستوری وسه حد و اندازه ای نویمه!

م

^{۹۷}آه گه من چئی تی شریعت دوس دارمه،
 دشته روز اوینی دِلِه فکر کمه.
^{۹۸}تی دستورات مینه می دشمنی جا حکیمتر کئه،
 چون همیش می همرا دره.
^{۹۹}می فهم دشته می ملّینی جا ویشتره،
 چون تی گبا همیش می فکری دِلِه دره.
^{۱۰۰}می فهم ریش سفیدی جا ویشتره،
 چون تی احکام بجا آرمه.
^{۱۰۱}ابد راهی جا دوری کمه،
 تا تی گلام بجا بیارم.
^{۱۰۲}تی قوانینی جا سرپیچی نکمه،
 چون توو شه مینه تعلیم هادایی.

١٠٣ آه گه تي گلام مي مزاجي سه چٽي شيرينه
و مي دهنِي سه عسلي جا شيرين تر.
١٠٤ تي احڪام گه مينه فهم دينه،
هينسه هر راهي گه دروئه اوني جا بيزارمه!

ن

١٠٥ تي گلام مي لينگي وسه چراغ
و مي راهي وسه نور.
١٠٦ قسَم بخارديمه و شي قسَمي سر هم درمه،
گه تي عادلانه قوانين بجا بيارم.
١٠٧ بدجور مصيبتِي دله درمه؛
خداوندا، طبعي شي گلام مينه زندگي هاده.
١٠٨ خداوندا، مي شڪرگزاري ره قبول هاڪن
و شي قوانين مينه ياد هاده.
١٠٩ مي جان هميش خطري دله دره،
ولي تي شريعت شي يادي جا نورمه.
١١٠ شيرين مي وسه تله بشتينه،
ولي مين تي احڪامي جا دس نكشمه.
١١١ تي گبا تا ابد مي ارثينه،
چون اوين مي دلي خشينه!
١١٢ شي دلي دله نيت هاكرديمه گه تي دستورات بجا بيارم،
تا به ابد و تا به آخر.

س

١١٣ اون آدمائي جا گه هر لحظه يجور فكر كينه بيزارمه،
ولي تي شريعت دوس دارمه.
١١٤ توو مي جان پناه و سپري،
تي گلام اميد دوسمه.
١١٥ اي بدكارن مي جا دور بوئين،
تا شي خدائي دستورات دارم!
١١٦ طبعي شي وعده مي دس بئير تا زينّه بمونم،

و نِل شى اُمیدی دِلِه شَرْمَنْدِه بَووم!
^{۱۱۷} مِنه شى دَسى دِلِه دار تا دَر اَمان دَووم،
 و تى دَسْتوراتِ هَمِش مَدَّ نَظَر دارِم.
^{۱۱۸} تَوو او نانِیگه تى دَسْتوراتى جا گِمره وونِه ره کِچِیک اِشمارنى؛
 چون وِشونى فَرِيبکارى پوچ.
^{۱۱۹} تَوو دِشْتِه زَمى اى شَرِینِه هَتى تِفالِه اى تَرَا دور دِیم دِنى؛
 هَينِسه تى گِبارِه دوس دارِمه.
^{۱۲۰} تى تَرسى جا مِ تَن و پِه دِ لَرزِنِه؛
 تى داوَرى اى جا تَرسِمه.

ع

^{۱۲۱} او نِچى گه دِرِسِه و او نِچى گه اِنصافِ رِه بجا بيارِدِمِه؛
 مِنه ظالِمِنى دَس نِسپار.
^{۱۲۲} شى نوکِرِ اطمینان هادِه گه وِرِه کِمک کِتى،
 و نِل مَغرورن مِنه ظَلَم ها کِن.
^{۱۲۳} مِ چِش تى نِجاتى اِنْتَظارى وِسِه تار بَوِه،
 گه کِی طِبَقِ شى وَعِدِه اِنى و مِنه نِجات دِنى!
^{۱۲۴} شى نوکرى هَمرا طِبَقِ شى مَحَبَّت رَفتار ها کِن،
 و شى دَسْتوراتِ مِنه ياد هادِه!
^{۱۲۵} مِن تى نوگَرِمِه،
 مِنه فَهم هادِه تا تى گِبارِه دَرک ها کِنِم!
^{۱۲۶} خِداوند اوى موقِه بَرَسِپِه گه عَمَل ها کِنى،
 چون تى قانون بَشکائى بَوِه.
^{۱۲۷} هَينِسه تى دَسْتوراتِ دوس دارِمه،
 ویشْتَر از طِلا، ویشْتَر از خالِصِ طِلا.
^{۱۲۸} هَينِسه تى دِشْتِه اَحکامِ دِرِس دِمّه
 و هر نادِرِسِه راهى جا بيزارِمِه!

پ

^{۱۲۹} تى گِبا چَتى عالِيه،
 هَينِسه مِ جان او نِنه دارِنِه.

^{۱۳۰} تی گلامی بَفَهْمَسَن آدَمِن نور بَخَشِیْنِه،
و سادِه آدَمِن فَهْم دِنِه.
^{۱۳۱} شی دِهِن وَا کِمّه، لَه لَه رَمّه،
چون تی دَسْتوراتی وِسّه شوق دارِمِه!
^{۱۳۲} شی دیم می سَمَت دَگِرْدان و مِیْنِه لُطْف هَاکِن،
هَمونجور گه اونانیکه تی اِسْم دوس دارِنِه رِه لُطْف کِئِی.
^{۱۳۳} طَبَقِ شی وَعِدِه می قَدَمیشونِه مَحکم دار
و نِل هیچ بَدی ای می سَر هاجرا بَوون.
^{۱۳۴} مِیْنِه آدَمِنی ظَلَمی جا نِجات هَادِه،
تا تی أَحکامِ بَجا بیارِم.
^{۱۳۵} شی دیمی نور شی نوگرِ بَتابان
و شی دَسْتوراتِ مِیْنِه یاد هَادِه!
^{۱۳۶} می چِشی جا هِتی روخِنه ی تَرَا آسری اِنِه،
چون تی شَرِیعتِ بَجا نیارِنِه.

ص

^{۱۳۷} خِداوندا، توو عادِلی
و تی قَوانین دِرِسِه!
^{۱۳۸} خِداوندا، گَبایی گه بَزوئی عِدالتی دِلِه
و وفاداری کاملی دِلِه هَسّه.
^{۱۳۹} می غِیرَت مِیْنِه سوچانّه،
چون می دِشَمِن تی کَلَامِ شی یادی جا وَرِنّه.
^{۱۴۰} تی وَعِدِه خِیلی آزموذ بَوِه
و تی نوگرِ اوْنِه دوس دارِنِه.
^{۱۴۱} هَر چَن مِیْنِ کِچیکِمِه و لیاقت نارِمِه،
وَلی تی أَحکامِ شی یادی جا نَوْرِمِه.
^{۱۴۲} تی عِدالت، تا اَبَد عِدالتِ
و تی شَرِیعتِ حَقِیْقَتِ.
^{۱۴۳} سَخْتی و پَریشونی مِیْنِه آسیر هَاکِرْدِنِه،
وَلی تی دَسْتوراتِ می دِلی خِشِیْنِه.

١٤٤ تی گبا تا آبدِ عدالتِ؛
مینِ فہمِ ہادہ تا زینہ بَمَوْنَم!

ق

١٤٥ شی دِل و جانی ہَمرا دادِ رَمّہ؛ خِداوندا، می جِوابِ ہادہ،
مینِ تی دَسْتوراتِ بجا آرمہ.
١٤٦ تیرہ خُوْمّہ، مینہ نِجاتِ ہادہ!
تا تی گبارہ بجا بیارم.
١٤٧ پش از صِب دَم ویشار وومہ و تیجا کِمکِ خایمہ؛
تی گبارہ اِمید دَوِسمہ.
١٤٨ تا صِب چش ہی سَر نِلِمہ،
تا تی وَعِدہ ای دِلہ فِکرِ ہاکِنِم.
١٤٩ طِبِقِ شی مَحَبّتِ می دادِ بِشْنُو!
خِداوندا، طِبِقِ شی عِدالتِ مینہ زندگی ہادہ!
١٥٠ اوانانیکہ بَد نِیّتی ای ہَمرا مینہ آزار دِنِنہ دِ مینہ نَزیکِ وونِنہ،
وشون تی شَرِیعَتی جا خِیلی دورِنہ!
١٥١ وُلی توو نَزیکِ دَری، ای خِداوند؛
وَ دِشْتِہ تی دَسْتورا حَقِیقَتِ.
١٥٢ تی گبابی جا خِیلی زِمِن بَقْہِمِسمہ
گہ توو شی گبارہ تا آبدِ بَرَقَرارِ ہاکِرْدی.

ر

١٥٣ می مِصِیْبَتِ ہارِش و مینہ نِجاتِ ہادہ،
چون تی شَرِیعَتِ شی یادی جا نَوِرْدِمہ.
١٥٤ می حَقی جا دِفاعِ ہاکِن و می آزادی رِہ بَخَرین!
طِبِقِ شی وَعِدہ مینہ زندگی ہادہ!
١٥٥ نِجاتِ شَرِیرِ آدَمِنی جا دورِ،
چون تی دَسْتورایی دِمالِ دَنینہ.
١٥٦ ای خِداوند تی رَحْمَتِ زیادِ؛
طِبِقِ شی قَوانینِ مینہ زندگی ہادہ!
١٥٧ می دِشْمَنِ و اوانانیکہ مینہ اذِیتِ کِنینہ زیادِنہ،

وَلِي مِّن تِي گَبَايِي جَا سَرِيچِي نَكَمَّه.
^{۱۵۸} خِيَانَتَكَارِنِ وَيَمَّه وَوَشُونِي جَا بِيزارِمِه،
 چُون تِي دَسْتوراتِ بَجَا نيارِنِه.
^{۱۵۹} بَوِينِ گِه چَتِي تِي اَحْکَامِ دوسِ دارِمِه،
 طَبَقِ شِي مَحَبَّتِ، خِداوَندا، مِنه زَنْدَگِي هَادِه!
^{۱۶۰} دِشْتِه تِي گَبَا حَقِيقَتِ
 وَ دِشْتِه تِي عَادِلانِه قَوَانِينِ، تا اَبَدِ موئِه.

ش

^{۱۶۱} حَاكِمِنِ بِي دَلِيلِ مِنه اَذِيَتِ كِيَنِه،
 وَلِي مِي دِلِ تِي گَلَامِي هِيَتِي جَا اِسْنِه.
^{۱۶۲} مِمنِ تِي گَلَامِي دِلِه خِشَالِي كَمَّه
 هَتِي اُونِي تَرَا گِه گِتِ گَنْجِ بَنگِيتِ وُون!
^{۱۶۳} مِنه دِرُوپِي جَا بَدِ اِنِه وَ اُونِي جَا بِيزارِمِه،
 وَلِي تِي شَرِيعَتِ دوسِ دارِمِه.
^{۱۶۴} تِي عَادِلانِه قَوَانِينِي وَسِه
 رُوْزِي هَفْتِ گَشِ تِرِه پَرِسَشِ كَمَّه.
^{۱۶۵} اَوْنانِيگِه تِي شَرِيعَتِ دوسِ دارِنِه خِيَلِي اَرَامِشِ دارِنِه،
 وَ هِيچِ چِي باْعَثِ نُوُونِه وَشُونِ بِنِه دَكْفِنِ.
^{۱۶۶} خِداوَندا، تِي نِجَاتِ اِمِيدِ دَوَسِمِه
 وَ تِي دَسْتوراتِ بَجَا اَرِمِه.
^{۱۶۷} مِي جَانِ تِي گَبَا رِه دارِنِه
 وَ مِمنِ اَوْنانِه خِيَلِي دوسِ دارِمِه.
^{۱۶۸} مِمنِ تِي گَبَا وَ دَسْتورا رِه بَجَا اَرِمِه،
 چُون دِشْتِه مِي رَاهِنِ تِي چِشِي پِشِ دَرِه.

ت

^{۱۶۹} خِداوَندا، بِلِ مِي دَادِ تِي حِضُورِ بَرِسِه؛
 طَبَقِ شِي گَلَامِ مِنه فَهَمِ هَادِه.
^{۱۷۰} بِلِ مِي التِماسِ تِي حِضُورِ بَرِسِه؛
 طَبَقِ شِي وَعِدِه مِنه نِجَاتِ هَادِه!

^{۱۷۱} می تکی جا ستایش دَرِ اِنه،
 چون توو شی احکام مینه یاد دنی!
^{۱۷۲} می زوون تی گلامی آوازه خُونه،
 چون دِشْتِه تی دِستورات دِرِسِه!
^{۱۷۳} بِل تی دَس می کِمکی وِسِه آمادِه ووئه،
 چون تی احکام اِنْتَخاب ها کِرِدِمِه.
^{۱۷۴} خِداوَندا، تی نِجاتی شُوقِ دارِمِه،
 و تی شَرِیعت می دِلی خِشِیه!
^{۱۷۵} بِل می جان زِیئه ووئه و تِرِه پَرِسش ها کِینه،
 بِل تی قَوانین مینه کِمک ها کِینه.
^{۱۷۶} هَتی گِم بَوِه گِسنی تَرَا گِمراه بَوِمِه؛
 شی نوگری دِمال بَگِرد،
 چون تی دِستوراتِ شی یادی جا نَوِرِدِمِه!

۱۲۱

می کِمک خِداوَندی جائِه

^۱ شی سَر لَو آرمِه و کوهیشونِه اِشِمِه؛
 می کِمک کِچِه دَری رَسِنِه؟
^۲ می کِمک خِداوَندی جائِه
 گِه آسِمون و زَمی رِه بَساتِه.

^۳ وِی نِلِنِه تی لینگ بَلِغَزِه؛
 اونِیگِه تِیجا حِفاظَت کِئَه، شی چِش هِی سَر نِلِنِه!
^۴ آره، اونِیگِه شی قومی جا حِفاظَت کِئَه
 نا شی چِش هِی سَر اِلِنِه و نا خُو شونِه!

^۵ خِداوَند تی مِحافِظ!

خِداوَند هَتی سایه ای تَرَا تی وَر اِسا تا تِیجا حِفاظَت ها کِینه!
^۶ نا آفتاب روزی دِلِه تِرِه اَذِیت کِئَه؛
 و نا مَهتاب شُوبی دِلِه.

خداوند تیره هر بدی ای جا حفاظت کِئَه؛
وی تی جانی جا حفاظت کِئَه!
خداوند تی رَفَت و آمدی جا حفاظت کِئَه،
از آلَن تا آبد!

۱۲۷

اگه خداوند خِنه ره نَساجه

سَلیمونی مَزمور

اگه خداوند خِنه ره نَساجه،
اونانیکه اونه ساجینه بیخدی رَحمت گَشینه؛
اگه خداوند شَهری جا نگهبونی نِکینه،
نگهبونن بیخدی نگهبونی دِنینه!
ا^۱ بیخدیه گه زود اِرسِنی
و تا دیر وخت ویشار مونی،
و رَحمتی همرا نون در آرنی؛
چون اونانیکه خداوندی وسه عَزیزنه راحت فِسِنینه. «چون خداوند
و شونی نیاز فَرَاهَم کِئَه».

ا^۲ وِچیلَه، میراثی از ظَرِفِ خداوندینه،
وِشون پاداشینه گه خداوند آدمی ره دینه.
ا^۳ وِچیلَه ای گه یِتِه مَرَدی ای جَوونی ای دِلَه دنیا ایننه،
هَتی یِتِه دِلاوَری دَسی دِلَه ای تیر مَوْنِه.
ا^۴ خِش بِحالِ اونیکه شی تیری جارِه اونینی جا پَر هاکینه!
وختی گه شی دِشَمَنینی همرا دَرِوازه ای وَر دِگَب زَنَه،
وی هیچ وخت شَرَمَنده نَوونه.